

Знання, 2011. – 504 с. – (Інституційні засади розвитку банківської системи України).

2. Тлумачний словник української мови у 20-ти томах [Електронний ресурс]. – URL: <https://services.ulif.org.ua/expl/Entry/index?wordid=1&page=0>.

3. Некіт К. Г. Поняття довірчої власності (трасту) у законодавстві Європейських країн та модельних правилах європейського приватного права / Молодий вчений: Юридичні науки – № 2 (17), 2015. – С. 822–825.

4. Онищенко Г. В. Довірчі правовідносини з іноземним елементом: Монографія. – К.: Алерта, 2012. – 268 с.

Хуторянський Олександр Васильович,
директор навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

ВИЗНАЧЕННЯ ПРАВОВИХ ПОНЯТЬ У КОНТЕКСТІ ТЛУМАЧЕННЯ ЮРИДИЧНИХ ТЕРМІНІВ КРИМІНАЛЬНОГО ПРАВА

Слово «ненадання» в українській мові визначається як заперечення слова надання (надавати, надати), що розуміється як: 1) дати що-небудь у якійсь кількості або у кілька заходів; 2) завдати поразки кому-небудь, перемогти когось; 3) відправляти, надсилати щось кому-небудь; 4) давати можливість мати щось, користуватися чимось; 5) присвоювати, присуджувати звання (вчений ступінь тощо); 6) додавати, добавляти яку-небудь якість, властивість; 7) наділяти якими-небудь рисами, робити якимось на вигляд; 8) примушувати кого-, 9) що-небудь здійснювати якийсь рух чи переходити до якогось стану. У зв'язку з цим, ненадання розуміється як не дати що-небудь в якійсь кількості або в кілька заходів; не завдати поразки кому-небудь, не перемогти когось; не відправляти, не надсилати щось кому-небудь; не давати можливість мати щось, користуватися чимось; не присвоювати, присуджувати звання тощо; не додавати, не добавляти яку-небудь якість, властивість; не наділяти якими-небудь рисами, не робити якимось на вигляд; не примушувати кого-, що-небудь здійснювати якийсь рух чи переходити до якогось стану. Що ж стосується поняття «ненадання» в контексті ненадання допомоги, то воно може бути визначене як не давати що-небудь (допомогу) в якійсь кількості або кілька заходів.

Водночас слово «допомога» в українській мові розуміється як сприяння, підтримка в чому-небудь; захист, порятунок у біді; сприяння в лікуванні, полегшення страждань. Отже, ненадання допомоги буквально розуміється як не дати допомогу, не сприяти, не підтримувати особу, не рятувати її, не сприяти в лікуванні особи чи полегшенні її страждань.

Схожим до цього є визначення поняття «ненадання допомоги» і в науці кримінального права. Зокрема, В. К. Гришук зазначає, що ненадання допомоги є юридичним синонімом залишення в небезпеці і визначається як невжиття особою заходів, необхідних для відвернення небезпеки для життя потерпілого. М. Й. Коржанський під ненаданням допомоги розумів невиконання встановленого законом обов'язку подати допомогу особі, яка перебуває в небезпечному для життя становищі.

Можемо констатувати, що ненадання допомоги полягає у не сприянні, не підтриманні, не рятуванні особи, яка потребує допомоги. Очевидно, що за своєю правовою природою ненадання допомоги є досить близьким до залишення в небезпеці, однак повністю не збігається з ним. Так, хоча диспозиція ч. 1 ст. 135 КК України і визначає, що залишення в небезпеці полягає в залишенні особи без допомоги, яка перебуває в небезпечному для життя стані й позбавлена можливості вжити заходів щодо самозбереження через малолітство, старість, хворобу або внаслідок іншого безпорадного стану. Проте, незважаючи на таку подібність об'єктивної сторони цих складів злочинів, відмінним 95 залишається правова природа обов'язку надати потерпілому відповідну допомогу. Стаття 135 КК України передбачає відповідальність за порушення обов'язку надання допомоги особою, яка зобов'язана була піклуватися про потерпілого, або особою, яка сама поставила потерпілого в небезпечний для життя стан. Натомість ст. 136 КК України передбачає відповідальність за порушення загального обов'язку (обов'язку будь-якої особи) надання допомоги тому, хто цього потребує, за умови, що існувала можливість надання такої допомоги. Утім, сам характер бездіяльності, у якому виражаються злочини, передбачені ст. 135, 136 КК України, є по суті однаковою і полягає в ненаданні допомоги, не сприянні, не рятуванні особи, яка цього потребує.

За словами В.В. Бабаніної, є два види бездіяльності залишення в небезпеці: бездіяльність-невтручання та бездіяльність, що спричинена попередніми діями винної особи.

У цьому аспекті бездіяльність-невтручання саме і полягає в ненаданні допомоги особі, у не сприянні їй, у не врятуванні її. Усе це тільки черговий раз підтверджує однакову сутність бездіяльності, у якій виявляється об'єктивна сторона злочинів, передбачених ст. 135 та 136 КК України.

Чулінда Людмила Іванівна,
доцент кафедри конституційного,
адміністративного та міжнародного
права Національного університету
«Одеська юридична академія», кандидат
юридичних наук, доцент

ОСОБЛИВОСТІ ЮРИДИКО-ЛІНГВІСТИЧНОГО АНАЛІЗУ В ПРОЦЕСІ ПЕРЕКЛАДУ АКТИВ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

З метою впорядкування процедури здійснення перекладів на українську мову активів Європейського Союзу (acquis ЕС) Кабінет Міністрів України затвердив Порядок здійснення перекладу на українську мову активів Європейського Союзу *acquis communautaire*. Реалізація Постанови має забезпечити функціонування чіткого механізму здійснення перекладів на українську мову активів *acquis ЕС* та сприяти виконанню зобов'язань України, передбачених Статтею 114 Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським Співтовариством з атомної енергії та їхніми державами-членами, з іншої сторони, від 27 червня 2014 р. щодо забезпечення сумісності чинного законодавства та майбутніх законодавчих активів України із законодавством ЕС [1].

Угода про асоціацію відповідно до ч. 1 ст. 9 Конституції України є частиною національного законодавства. Сторони визнають важливою умовою для зміцнення економічних зв'язків між Україною та ЕС зближення існуючого і майбутнього законодавства України із законодавством ЕС. Таким чином, сторони дійшли висновку, що ефективність їх співпраці безпосередньо залежить від близькості законодавства України і ЕС.

При проектуванні нового і внесення змін до чинного законодавства України з урахуванням загальних європейських стандартів, що відображені у чинному законодавстві ЕС та країн-членів ЕС, а також забезпеченні ефективної реалізації оновленого законодавства важливим чинником є аналіз і